

אוצרות הדבש והשמן בארץ המפלאה

ספורים מספר האגדה על ברכת השם לארץ ישראל

הַנֶּשֶׁם נָתַן לָנוּ אֶרֶץ מִיַּחֲדָת – אֶרֶץ זָבֶת חֶלֶב וְדִבָּשׁ!

וַיִּנָּקְהוּ דָבֶשׁ מִסֵּלַע,
וְשֶׁמֶן יוֹחֵלְמִי שֶׁ צוּר

אֵיךְ דָּבֶשׁ
יָכוֹל לָצֵאת
מִסֵּלַע קָשָׁה?
בּוֹאוּ נִגְלֶה!

בְּנִי, עֲלֵה בְּבִקְשָׁה
וְהָבֵא לָנוּ קְצִיעוֹת מִן
הַחֲבִית.

בְּעִיר סַכְנִין שְׁבַגְלִיל,
חַי חֲכָם גָּדוֹל, רַבִּי
יְהוּדָה.

יוֹם אֶחָד, בִּקֵּשׁ רַבִּי
יְהוּדָה מִבְּנוֹ לְהָבִיא
'קְצִיעוֹת' (תְּאֵנִים יְבֵשׁוֹת)
כְּדִי לֶאֱכֹל וּלְבָרֵךְ
אֶת הַשֵּׁם.

קיום מצות כבוד אב

הבן הטוב שמח לעזור לאביו. הוא הלך אל החבית הגדולה שבפינה,
והושיט את ידו פנימה בזירות להוציא את התאנים.

אָבא! הֶחָבִית
הַזֹּאת שֶׁל דָּבֵשׁ
הִיא!

מִנְשֵׁהוּ מוֹזֵר קָרָה!
הֵבֵן לֹא מָצָא
מָצָא תַּאֲנִים יְבִשׁוֹת.
בְּמָקוֹם זֶה, הֶחָבִית
הָיְתָה מְלֵאָה בְּנוֹזֵל
מִתּוֹק וְסָמִיד!

An illustration of a young boy with brown hair and a blue cap, looking surprised with honey dripping from his hands. He is standing in a stone-walled room. To his right, an elderly rabbi with a long white beard and a green turban points his finger. A speech bubble from the rabbi contains Hebrew text. The scene is decorated with honeycombs, olive branches, and figs in the corners.

בְּנִי, הַשְׁקֵעַ יָדְךָ
לְתוֹכָהּ לְמִטָּה, וְאַתָּה
מֵעַלָּה קִצְעוֹת.

רַבִּי יְהוּדָה לֹא הָיָה מִפְתָּע. הוּא יָדַע שֶׁזֶז
הַבָּרָכָה הַנִּסִּית שֶׁל הָאִשָּׁם!

הַנֶּס הַמְתּוֹק שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!

- הַבֵּן הַכְּנִיס אֶת יָדוֹ עֲמָק יוֹתֵר וְהוֹצִיא תְּאֵנִים.
- הַתְּאֵנִים בְּאֶרֶץ הָיוּ כָּל כֶּךָ טוֹבוֹת וּמְתוֹקוֹת, שֶׁהִדְבֵּשׁ שָׁלָהֶן נָזַל וּמָלֵא אֶת הַחֲבִית מֵעֲצָמוֹ!
- זֶהוּ הַפְּרוֹשׁ: "וַיִּגַּהּוּ דָבֶשׁ מִסֵּלַע"!

כִּי
לְאִימָנוּס הָיָה בְּדִי
וְיָדוֹ אֲנֻסֵּי יִשָּׁא יִסְעָן יֵה
וַיִּדְשֵׁן הַנְּזִסָה הָאֶשֶׁת בְּדֶשֶׁת מִלּוֹ
וּמִזִּסּוֹת וּתְוֹקוֹת, שֶׁהִדְבֵּשׁ שָׁלָהֶן
הַתְּאֵנִים בְּאֶרֶץ הָיוּ כָּל כֶּךָ טוֹבוֹת
וּמָלֵא אֶת הַחֲבִית מֵעֲצָמוֹ!
זֶהוּ זֶה הַפְּרוֹשׁ:
דָּבֶשׁ מִסֵּלַע"!

אֲבָק
כְּעוֹטְעוֹת
הַמְתּוֹת כְּעוֹ
לְהוֹזֵר הַמּוֹרִיחַ
הָאוֹל זֶה
הַמְבַר,
אוֹרְשׁוֹ
זֶה
שֶׁל
נָוִי

בְּנֵי, עֲלֵה בְּבִקְשָׁה
וְהָבֵא לָנוּ זֵיתִים
מִן הָעֵלְיָה.

- בָּעִיר צְפוּרֵי חַי חָכָם אַחֵר, רַבִּי יוֹסִי.
- הוּא יָדַע שֶׁהַזֵּיתִים שֶׁל אֶזּוֹר
"גּוֹשׁ חֶלֶב" הֵם הַמְּבֻרָכִים
בְּיוֹתֵר לְמֵאכֹל וּלְהִדְלָקָה.

מְשִׁיכָה בַּקוֹמָה הַשְּׁנִיָּיה

- הַבֶּן מְהֵר בְּשִׁמְחָה. הוּא טֶפֶס בַּמְדִּירָגוֹת אֶל הָעֵלְיָה (הַקוֹמָה הַשְּׁנִיָּיה), הַמָּקוֹם שָׁבוּ שָׁמְרוּ אֶת הַיְּזִיתִים הַמְּבַחֲרִים מִגּוֹשׁ חֶלֶב.

אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְהִכָּנֵס...
הַכֹּל מָלֵא שֶׁמֶן!

- כַּאֲשֶׁר פָּתַח אֶת הַדֶּלֶת, הוּא
נִפְעָצָר בַּתְּדֵהמָה!
- הוּא מֵצֵא אֶת הָעֲלִיָּה שְׁצָפָה
בָּיָם שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת טָהוֹר!

גַּם הַשֶּׁמֶן וְהַבָּרָכָה!

- מַאֲיֵן הַגִּיעַ כָּל הַשֶּׁמֶן?
- הַזִּיתִים הָיוּ כָּל כֶּךָ מְבָרָכִים
מֵאֵת הַשֵּׁם, שֶׁהַשֶּׁמֶן פָּשׁוּט נָבַע
מֵהֶם וְהִצִּיף אֶת כָּל הַחֶדֶר!
- זֶהוּ הַפִּרוּשׁ: "וְשֶׁמֶן מִחֶלְמִישׁ צוּר!"

סֶפֶד 1: רַבִּי יְהוּדָה		סֶפֶד 2: רַבִּי יוֹסִי	
הַמָּקוֹם בְּאֶרֶץ	סִכָּנִין		צִפּוּרִי (וְגוֹשׁ חֶלֶב)
	קָצִיעוֹת (תְּאֵנִים)		זֵיתִים
	חֲבִית מְלָאָה בְּדִבֶּשׁ		עֲלִיָּה צָפָה בְּשֶׁמֶן

הַמִּשּׁוֹתָף: הַשֵּׁם מִשְׁפִּיעַ שֶׁפֶע עָצוּם, נָסִי וּמִתּוֹק עַל פִּירוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל!

הַסוּד הַגָּדוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה:

בְּרֶכֶת הַשֵּׁם

ו' לַפַּעַמִּים הָאָרְץ נִרְאִית
קִשָּׁה כְּמוֹ סֵלַע מִצָּק.

ה' אֲךְ בְּזָכוֹת אֲמוֹנָה וְקִיּוֹם
מִצּוּוֹת, הַשֵּׁם גּוֹרֵם לִ"סֵּלַע"
לְהִצְמִיחַ אֶת הַשֹּׁפַע הַכִּי
מִתּוֹק וְעֲשִׂיר בְּעוֹלָם!

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

מָה אֲנַחֲנוּ לומְדִים לַחֲיִים שְׁלָנוּ?

2. לְבִרְדָּה בְּכוּנָה: לֵכֵן אָנוּ מְבָרְכִים "עַל הָאָרֶץ וְעַל פְּרוֹתֶיהָ" בְּשִׂמְחָה וּבִקּוֹל רֹם! הוֹדִיָּה לְבוֹרֵא עוֹלָם.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ, הַשֵּׁם אֱלֹהֵינוּ,
עַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׁנַתָּה לְאַבוֹתֵינוּ!
יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְרֹאוֹת בְּבִרְכַּת הָאָרֶץ,
לְאַהֲבָא אֶת הַתּוֹרָה, וּלְהוֹדוֹת לָךְ מְכֹל הַלֵּב.
אֲשֶׁרֵינוּ שׁוֹכְנֵינוּ!

אָמֵן